

водството Люблинско, и ны примолихъ само два дни да гы почакамы да си приготвятъ нужднытъ за пѫтуваніе, слѣдъ истеченіето на които дойдохъ та ны намѣрихъ. А Лодоиска, която ны увѣри че ще може да истръпи несгодытъ на едно пѫтуваніе, турихмы іхъ въ единъ колко годъ успокоителни талигъ, които можихмы да си доставимъ. Тогазъ ный распуснїхмы человѣцъти на Дурлинскаго, оставихмы имъ двѣтъ покрыты кола, въ които Чичиканъ отъ чудищъ шедрость движимъ, бѣ оставилъ нѣкой по-просты нѣща отъ обиртъ, които тѣ расподѣлихъ по между си, а ный трѣгнїхмы.

Стигнїхмы безбѣдно въ Люблинското Воеводство на Половискъ, дѣто Пулосскій бѣше отредилъ общото събираніе. Шомъ ся расчу завращаніето му, въ растояніе на единъ мѣсецъ, едно множество недоволни които ся стекохъ подъ прѣпoreцъти му, умножи малкътъ му войскъ, която ся намѣри съставляема вече близу отъ десетъ тысячи. Лодоиска оздравѣла съвѣршено отъ ранътъ си, съзвез ся на снагъ и въ силъ, и повѣрна ся въ неї прѣвната онази веселость и блескъти на хубостътъ ѝ.

Пулосскій мя повыка въ шатъръти си и ми казува; тука въ околнытъ високы мѣста, до три четверти отъ левгъ далечь отъ тука, подвили сѫ ся до три тысячи Русци, земи тозъ вечеръ четыри тысячи избрање войскъ, и иди да пропадиши непріятелитъ отъ наржчното мѣстоположеніе, което държатъ. При мысли че отъ сполучието на първото сраженіе зависи